

DE BETEKENIS VAN HET
SCHEPPINGSVERHAAL

André Bouter

De betekenis van het scheppingsverhaal

Toelichting bij Genesis 1 en 2

De betekenis van het scheppingsverhaal
Toelichting bij Genesis 1 en 2

Copyright © André Bouter
Redactie: Hugo Bouter
Vormgeving: Jan Paul Spoor
Duitse versie: 2014 - 2019
Eerste NL editie: 2020
OudeSporen online uitgeverij

NUR 707

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch of mechanisch, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

'In het begin schiep God de hemelen en de aarde.'

Genesis 1:1

Inhoud

De letterlijke betekenis van de scheppingsdagen	9
Inleiding	9
Dag 1 - De hemel en de aarde, nacht en dag	11
Dag 2 - Het (hemel) gewelf	14
Dag 3 - Het droge, het plantenleven	18
Dag 4 - Zon, maan en sterren	21
Dag 5 - Vissen en vogels	24
Dag 6 - Landdieren en de mens	26
Dag 7 - De sabbat	29
Het werk van God in de individuele mens	31
Zeven hoofdpersonen, zeven levensverhalen	35
Gods handelen in de geschiedenis van de mens	37
Nawoord	41

De letterlijke betekenis van de scheppingsdagen

Inleiding

De eerste hoofdstukken van het boek Genesis zijn de basisopenbaring van God aan de mens. Ze hebben een rijke inhoud en vertellen ons over de schepping van de zichtbare werkelijkheid in zes dagen, 6000 jaar geleden.

Om plaats te geven aan menselijke en wereldse gedachten over het ontstaan van de aarde, van fossielen, van de sterren, heeft men in het verleden gezocht naar een mogelijk 'onbekende' tijdsperiode, een kloof of een 'gap' na het eerste begin. De Schrift geeft echter geen ruimte voor deze leemte en men zoekt er tevergeefs naar, met het doel om de zogenaamde evolutiewetenschap in overeenstemming te brengen met de Bijbel. De beide opvattingen – schepping of evolutie – staan haaks op elkaar. De erkenning van God als de Schepper is een zaak van het hart, van het geloof (Hebr. 11:3). Geloof het of geloof het niet, maar probeer geen compromissen te sluiten.

Zij die nog steeds geloven in de evolutietheorie zouden zich moeten afvragen waarom ze dat willen doen. Is men niet moreel gevallen en ver verwijderd van de God, Die ook mijn Schepper is? Hoe kan de mens dan verlost worden van de macht van de zonde, die hem van God scheidt? Is er geen verband met de scheppingsleer? Omdat de mens niet wil terugkeren naar God, verhardt hij zijn

hart, zodat hij de rechtvaardige en heilige God niet onder ogen hoeft te zien. Hij kleedt dit dan 'wetenschappelijk' in en bedriegt daarmee zichzelf. Maar dit wetenschappelijke bewijs is allang weerlegd (Rom. 1:18-25).

Dag 1 - De hemel en de aarde, nacht en dag

‘In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde nu was woest en leeg, en duisternis lag over de watervloed; en de Geest van God zweefde boven het water. En God zei: Laat er licht zijn! En er was licht. En God zag het licht dat het goed was; en God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis. En God noemde het licht dag en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de eerste dag’.

Genesis 1:1-5

Het eerste vers vormt een soort titel en inleiding: *In het begin schiep God de hemel en de aarde*. Het vers is zo bijzonder in de oorspronkelijke taal, dat de geleerde Panin, de ontdekker van getalsgroepen in de oorspronkelijke tekst, er meer dan 20 getalsgroepen in vond die deelbaar zijn door 7. Dit is een wiskundige samenstelling die de mens niet kan maken. Het bewijst ook de goddelijke inspiratie.

Genesis 2:1, Exodus 20:11; 31:17 en Hebrreeën 4:4 getuigen ervan dat God zowel de hemel als de aarde in 6 dagen heeft geschapen. Er is nergens plaats voor miljoenen jaren. Deze 6 dagen zijn ook geen beschrijving van een zgn. herstel van de schepping, maar van de oorspronkelijke schepping van hemel en aarde. De hemel en de aarde zijn niet op dag 0, maar op dag 1 geschapen.

Kort na de schepping van hemel en aarde in ruimte en tijd (die toen begon), zei God: Laat er licht zijn! Hier hebben we de belangrijkste elementen van de fysica:

- tijd (in het begin);
- ruimte (algemene term: de hemel);
- massa (de aarde);
- licht en water (chemie);
- beweging (alle natuurkundige wetten met betrekking tot materie en golven).

De natuurwetten werden toen ingesteld. God schiep eerst de hemel. Er wordt geen aparte beschrijving gegeven van de luchthemel, de sterrenhemel, de troon van God en de hemel waar de engelen wonen. In ieder geval waren de engelen er toen God de fundamenten van de aarde schiep (Job 38). Zo kunnen we ons voorstellen dat God de schepping eerst met de dienende engelen heeft gemaakt, voordat Hij tot de materiële dingen overging. Er was nog geen ruimte en tijd. Hij hing de aarde op aan het niets (Job 26:7). De fysieke ruimte moest bestaan, om vervolgens de aarde daarin 'op te hangen', d.w.z. in het vacuüm van de ruimte. De term *hemel* beschrijft hier eenvoudigweg alles wat boven de aarde is. Dit was het begin van het 'ruimte-tijd-continuüm', dat voorheen niet bestond.

De aarde was woest en ledig (SV); 'vormloos en leeg' (KJV); en de duisternis was op de afgrond (over de watervloed) en de Geest van God zweefde boven het water. Hoe moeten we ons deze beschrijving voorstellen? Op de tweede dag scheidde God een grote hoeveelheid water van beneden naar boven. Daarover kunnen verschillende ideeën bestaan; in ieder geval was de nog donkere aarde bedekt met een enorme hoeveelheid water met een kern in het midden. Dat was 'de aarde' in het begin.

Deze beschrijving laat niet de gedachte toe van een volledig afgeronde schepping, die in chaos wordt¹ gestort. Er waren geen normale levensomstandigheden op zo'n aarde. De Schepper stond nog aan het *begin van Zijn werken*, die pas op de zesde dag werden voltooid. Als men uitgaat van een tijdsruimte tussen Genesis 1:1 en 2, dan was er een globe met veel water, in grote diepte, waarbij men zich kan afvragen hoe diep dat water was. Daar zijn verschillende theorieën voor. Laten we gewoon vasthouden aan de beschrijving die God ons in Zijn Woord geeft.

Maar zoals u ziet, zijn er verschillende voorstellingen op basis van deze beschrijving. We moeten het controleren met behulp van de Schrift: welke voorstelling is in overeenstemming met alle Schriften? Wat er met al het water is gebeurd, lezen we pas vanaf vers 6, op de tweede dag.

Vanaf het begin was er de draaiing van de aarde, want het licht werd afgewisseld met duisternis (= de afwezigheid van licht). Er wordt nog niet

1 Zie ook Brian Warnes: *In Six Days Six Thousand Years Ago* (2012, ISBN 978-0-948436-11-6).

gesproken over een lichtbron. Maar het licht kwam uit een bepaalde richting, want het werd avond en ochtend. Alle licht komt van God. Hij bewoont Zelf een ontoegankelijk licht en Hij bekleedt Zich met het licht als met een mantel (1 Tim. 6:16; Job 38:19,24; Ps. 104:2). Met een prisma en een spiegel kan men lichtstralen splitsen of weerkaatsen. God beval het licht te schijnen uit de duisternis (vgl. 2 Kor. 4:6). Dus op Zijn woord, Zijn gebod, scheen het licht *uit de duisternis*.

Onbegrijpelijk, maar God kan het. Hij is de grote Schepper. Misschien kwam het licht uit een hogere dimensie; de mens puzzelt nog steeds over de aard van het fysieke licht. God scheidde het licht van de duisternis. Waar een lichtstraal schijnt, kan geen duisternis zijn. Waar duisternis is, is geen licht. Welke gemeenschap heeft het licht met de duisternis? (2 Kor. 6:14). Materie kan worden vermengd met water, maar licht niet met duisternis. Zo kan men 'scheppingslicht' ook niet vermengen met 'evolutionaire duisternis'!

De apostel Paulus vergelijkt de fysieke eigenschappen van het licht met de geestelijke betekenis ervan. Ook de apostel Johannes benadrukt de eigenschappen van het licht in 1 Johannes 1:5. God is licht en Hem is in het geheel geen duisternis. Er is dus een volledige scheiding tussen licht en duisternis. Dit is het scheppingswerk van de eerste dag: het ontstaan van de zichtbare materiële en fysieke wetten, van het licht, van onzichtbare golfbewegingen.

Hebreeën 1:10-12 zegt: 'In het begin hebt U, Heere, de aarde gegrondvest, en de hemelen zijn de werken van Uw handen. Die zullen vergaan, maar U blijft altijd. En ze zullen alle verslijten als een gewaad, en als een mantel zult U ze oprollen en ze zullen verwisseld worden; maar U bent Dezelfde en Uw jaren zullen niet ophouden'. Zo zien we dat de Schepper God is, dat Hij boven tijd en ruimte staat en eeuwig is. Door de schepping is de meetbare tijd pas begonnen.

Vóór dit begin van de schepping kan men eerder spreken van een tijdloosheid, de eeuwigheid voor de schepping, en straks in de nieuwe schepping van een nooit eindigende tijd. Het is belangrijk dat we ons eerst aan de letterlijke betekenis van de tekst houden. Als men die niet accepteert, kan men niet buigen voor het gezag van Gods Woord. God schiep de aarde. Dit was ook een belangrijke stap in de heilsgeschiedenis, omdat het kruis erop zou staan, waaraan de Mens Jezus Christus zou worden verhoogd. Alleen God wist dat.

Dag 2 - Het (hemel) gewelf

‘En God zei: Laat er een gewelf zijn in het midden van het water, en laat dat scheiding maken tussen water en water! En God maakte dat gewelf ² en maakte scheiding tussen het water dat onder het gewelf is, en het water dat boven het gewelf is. En het was zo. En God noemde het gewelf hemel. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de tweede dag’.

Genesis 1:6-8

Om de aarde bewoonbaar te maken moest de hoeveelheid water worden verminderd en ook een atmosfeer worden gecreëerd waarin men kon ademen. We weten niet hoe groot de hoeveelheid water eerst was en ook niet hoever de hoeveelheid water boven het uitspansel is verplaatst. In ieder geval was de aarde in het begin overdekt met water en stond daardoor onder grote druk. Sommigen schatten 10 kilometer; sommigen nog meer, tot de baan van Jupiter of nog verder. De hoeveelheid water boven het uitspansel: wat wordt hier precies mee bedoeld? Als we met dit uitspansel, dit gewelf (HSV) onze atmosfeer bedoelen, dan is het mogelijk dat er vóór de zondvloed een soort beschermende laag waterdamp was, die een regelmatig klimaat veroorzaakte. Is het mogelijk dat deze beschermende laag tijdens de zondvloed is ‘ingestort’?

Sommigen denken dat deze expansie ook een uitbreiding van de ruimte betekende met een enorme snelheid, waardoor er ruimte kwam voor de sterren op de vierde dag. Weer anderen zeggen: het universum zou begrensd kunnen zijn door een omhulsel van waterdamp in bevroren toestand. We merken dat de beschrijving verschillende voorstellingen toelaat, zelfs als men andere Schriftplaatsen erbij betreft. Zie ook Psalm 148:4 waar staat: ‘Loof Hem, allerhoogste hemel, en water dat boven de hemel is’ (vgl. de KJV: ‘you waters above the heavens’).

2 Diverse vertalingen gebruiken andere woorden: het uitspansel (SV), het (hemel) gewelf (HSV), die Ausdehnung (ELB), the firmament (KJV).

De wetenschapper dr. D.R. Humphrey ³ heeft een theorie voorgesteld dat er hier zoveel water was tot aan de baan van Jupiter of nog verder, en dat er een zogenaamd 'wit gat' kon ontstaan, dat van binnenuit werd ontstoken en naar buiten toe expandeerde. Op de 'event horizon' van de aarde lopen de 24 uur in onze tijdsrekening, naar buiten toe heeft de vorming van deze stellaire bol zijn eigen tijdsrekening volgens de relativiteitstheorie, die veel langer is.

De vraag is overigens of het 'zwaartekrachtmodel' wel het juiste is voor de kosmos; daar spelen elektromagnetische krachten en elektrische stromen die door ons zonnestelsel en de melkwegstelsels heengaan via het plasma een grotere rol, zie de theorieën over het 'electric universe'.

Wat hier nog niet is overwogen, is dat God het licht op aarde *buiten* de aarde laat schijnen, zodat het avond en ochtend wordt. In deze theorie schijnt, na de 'ontsteking', het licht van binnenuit de aardbol overal naar buiten toe. De aarde bevindt zich dan ook ruimtelijk in het midden van het universum ⁴.

Ook het plasmamodel ⁵ van Setterfield komt in aanmerking. Velikovsky mag hier evenmin onvermeld blijven. Een andere creationist – Jason P. Lisle – merkt op dat het probleem van het verre sterrenlicht niet bestaat, omdat de tijd dat het licht in één richting reist helemaal niet kan worden gemeten. In een andere conventie over de gelijktijdigheid in het heelal bereikt het licht van nieuw gecreëerde sterren de aarde onmiddellijk op de vierde dag. Er is niets mis mee. De term uitdijing verwijst niet alleen naar de atmosferische hemel, maar vanaf dag 2 tot 4 ook naar het heelal ⁶.

Het is in ieder geval opmerkelijk dat hier opnieuw een scheiding plaatsvindt: tussen het water onder het uitpansel (het gewelf) en erboven. Deze scheiding mag dan minder uitgesproken zijn dan die tussen het licht en de duisternis, maar ze toont dat God hierdoor een verdere orde schept. Deze is niet ontstaan door natuurlijke processen, maar door Gods scheppend handelen.

3 Starlight and Time, Solving the puzzle of distant starlight in a young universe - Master Books, Green Forest, Arkansas 1994, 6 maart 2000.

4 <http://creation.com/god's-mighty-expanse>

5 www.setterfield.org

6 Zie verder de publicatie: 'Anisotropic Synchrony Convention, a solution to the distant starlight problem' (www.answersingenesis.org/contents/379/arj/v3/anisotropic_synchrony_convention.pdf).

De betekenis van het woord 'firmament' (wat 'vast' is) wordt ook uitgelegd door een andere, zeer geloofwaardige theorie 7. Voor de zondvloed was er veel ondergronds water op grote diepte, dat bij de zondvloed vrijkwam, toen alle bronnen van de grote diepte opengebroken waren (Gen. 7:11). Dan zou deze scheiding betekenen dat de wateren werden gescheiden door een laag aarde van 10-15 kilometer dik. Misschien gebeurde dit op de derde dag, zodat de aarde droog kwam te staan. Vergelijk 2 Petrus 3:5-6 waar staat dat door het Woord van God de hemelen er reeds lang waren, evenals de aarde, die uit water oprijst en in water vaststaat. Dat wil zeggen dat er water was onder de aarde en boven de aarde; en door deze wateren is de toenmalige wereld vergaan, overspoeld door het water (vs. 6; Gen. 7). Psalm 136:6 zegt dat God de aarde boven het water uitspande.

De uitdrukking uitspansel (gewelf), in het Engels 'firmament', doet eerder denken aan een scheidend element dat zich boven de aarde bevindt. Misschien is er ruimte voor beide verklaringen. Men kan ook denken aan de ether. Ook hier zijn er verschillende theorieën. We houden ons aan de tekst van de Heilige Schrift. We weten hoe het er na de zondvloed uitziet, maar vooralsnog zag het er heel anders uit: '(...) maar een damp steeg uit de aarde op en bevochtigde heel de aardbodem' (Gen. 2:6).

Het firmament dat toen aanwezig was, kan ook als een soort lens hebben gefungeerd, zodat de waarnemer die voor de zondvloed leefde vanaf de aarde een duidelijker zicht op de sterrenhemel had dan wij dit met de huidige atmosfeer hebben. Voor een beter begrip zijn hier nog enkele Bijbelverzen. Allereerst Job 9:8 waar staat: 'Hij alleen spant de hemel uit'. In Job 37:18 vraagt Elihu aan Job: 'Heb je samen met Hem de hemel uitgespannen, die vast is als een gegoten spiegel?' Psalm 104:2 zegt: 'Hij hult Zich in het licht als in een mantel' (bij de schepping van het licht). En: 'Hij spant de hemel uit als een tentkleed. Hij maakt de zoldering van Zijn hemelzalen op de wateren'. Jesaja 40:22 zegt: 'Hij is het Die zetelt boven de omtrek van de aarde', en: 'Hij is het Die de hemel uitspant als een dunne doek en uitspreidt als een tent om in te wonen'. Jeremia 10:12 zegt ons: 'Hij maakte de aarde door Zijn kracht (vgl. Hebr. 1:3), grondvestte de wereld door Zijn wijsheid, Hij heeft de hemel door Zijn inzicht uitgespannen'.

7 Zie W. Brown, 'In the beginning, compelling evidence for Creation and the Flood', 1980 Phoenix.

In dit uitspansel werden de sterren geplaatst. In Psalm 147:4-5 lezen we: 'Hij telt het aantal sterren, Hij noemt ze alle bij hun naam. Onze Heere is groot en geweldig in kracht, Zijn inzicht is onmetelijk'. Als we bedenken dat het aantal melkwegstelsels wordt geschat op 100 miljard, en dat elk melkwegstelsel ongeveer 100 miljard sterren telt, dan komen we op 10 tot de macht 22! Anderen schatten 10 tot de macht 25 voor de sterren in de hele kosmos.

Zacharia 12:1 zegt: 'De HEERE spreekt, Die de hemel uitspant, de aarde grondvest en de geest van de mens in zijn binnenste vormt'. Dus het raadsel van de uitgestrekte hemel wordt vergeleken met dat van de vorming van de geest in de mens zelf. Vergeleken met de kosmos is het brein minstens zo gecompliceerd, zo niet ingewikkelder. De geest staat boven de hersenen, maar woont in de mens. De geest controleert de hersenen, niet andersom. God beheerst het hele universum; het ongelooflijk complexe universum schept niet iets goddelijks. Andere Bijbelpassages zijn: Job 38:18-20, 24, 30-33; Spr. 8:27-29; Jes. 13:13; 34:4; 40:22; 42:5; 44:24; 45:12; 48:13; 51:13:16; 64:1; Jer. 10:12; 51:15; Ezech. 1:22; Ps. 19:2; 102:26-27; 136:6-7; 104:2; 148:4; Ezech. 1:22; Hebr. 1:12; 12:26; Hag. 2:6; 2 Petr. 3:5-6, 12; Openb. 6:14.

Na de tweede dag was er dus geen grote massa water meer, maar een *scheiding* tussen massa's water, onder en boven, hoe we het ook precies interpreteren.

Dag 3 - Het droge, het plantenleven

'En God zei: Laat het water dat onder de hemel is, in één plaats samenvloeien en laat het droge zichtbaar worden! En het was zo. En God noemde het droge aarde en het samengevloeide water noemde Hij zeeën; en God zag dat het goed was. En God zei: Laat de aarde groen doen opkomen, zaaddragend gewas, vruchtbomen, die naar hun soort vrucht dragen, waarin hun zaad is op de aarde! En het was zo. En de aarde bracht groen voort, zaaddragend gewas naar zijn soort en bomen die vrucht dragen waarin hun zaad is, naar hun soort. En God zag dat het goed was. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de derde dag'.

Genesis 1:9-13

Op de eerste, derde en zesde dag zien we dat er *twee* dingen worden geschapen of gemaakt:

Dag 1 - Hemel en aarde, alsook het licht.

Dag 2 - Scheiding van het water boven en onder.

Dag 3 - Het droge, alsook het ontstaan van het plantenleven.

Dag 4 - Zon, maan en sterren.

Dag 5 - Dieren in de wateren en boven de wateren op de aarde.

Dag 6 - De landdieren (met leven + ziel), alsook de mens (met leven + ziel + geest).

Er zijn ook twee parallellen van 3 dagen, want de onderwerpen van dag 1-3 komen terug op de vierde, de vijfde en de zesde dag. Dit is vrij gemakkelijk te zien in onderstaande tabel.

Dag 1 - Licht	~	Dag 4 - Lichtdragers
Dag 2 - Scheiding wateren	~	Dag 5 - Leven in de wateren
Dag 3 - Droog land	~	Dag 6 - Leven op het droge

Hoewel er op de tweede dag veel water naar boven werd verplaatst, was de waterverdeling zodanig dat er nog geen continenten zichtbaar waren. God veranderde dit nu, waarschijnlijk door in te grijpen in de geografie van de aarde. Het droge land kwam omhoog, het water naar beneden en er ontstonden oceanen. Maar niet op dezelfde manier als na de zondvloed, waar nu meer dan 70% van de aarde bedekt is. Op dat moment was het misschien andersom: 70% landoppervlak en 30% oceanen. Natuurlijk, met normale processen in de natuur kan dit vandaag de dag niet in één dag gebeuren. Deze dag was ook een scheppingsdag, waarop God werkte en tussenbeide kwam. Het was een week vol wonderen.

Daarna verricht God ook wonderen, maar Hij grijpt zelden in de natuurwetten in. Hoeveel graafmachines, bulldozers en grondverzetmachines en tijd zou de mens nodig hebben gehad om al deze veranderingen tot stand te brengen? De tweede scheppingsdaad op deze dag was het ontstaan van planten, die met behulp van zonne-energie plantaardig materiaal produceren uit licht, lucht en voedingsstoffen en dit laten leven en groeien. Daarnaast is er een hogere levensvorm van plantaardig leven, nl. de fruitbomen die vrucht dragen naar gelang van hun soort.

Nu kon dus de hele aarde, oftewel het droge land worden bedekt met de mooiste planten en bomen. De plant slaagt erin organisch materiaal te produceren uit anorganisch materiaal, en om te dienen als voedsel voor het daarna volgende dierlijke en menselijke leven.

We weten hoe een aarde zonder planten eruit ziet: als een woestijn. Nu maakt God de aarde heel mooi met dit groen. Er zijn zeer kleine planten, en aan de andere kant zijn er bomen van meer dan 100 meter hoog, zo hoog als het water capillair kan stijgen. Het leven is een bijzondere creatie. Het leeft, in tegenstelling tot dood materiaal. Het kan zich voortplanten, het reageert, heeft DNA etc. Iemand zei ooit: 'de wetenschap van vandaag kan een boon precies analyseren en weer in elkaar zetten'. Laten we dit exemplaar eens met een echte boon in de grond planten, bevochtigen, zorgen voor warmte en licht, en dan kijken wat er gebeurt. Welke boon ontkiemt en groeit? Laten we de grote Schepper bewonderen, Die al dit leven heeft gecreëerd. Het is de eerste grote scheppingsdaad die dit complexe geheel tot stand bracht.

Hoe kan men denken dat de plantengroei ontstaat door een reeks toevalligheden? Dat is niet wat je normaal zou aannemen. Het vanzelf

ontstaan van planten en bomen is onmogelijk als het juiste materiaal niet beschikbaar is. En wat zou er dan gaan gebeuren, misschien ontstaat er eencellig leven? Maar dan heeft men nog geen complete plant, en zeker niet honderdduizenden verschillende planten die hetzelfde patroon volgen. Of bomen, honderden verschillende, afhankelijk van hun soort, die zich kunnen aanpassen aan allerlei verschillende situaties in hun omgeving. Het hele klimaat wordt beïnvloed door de plantenwereld. Hierdoor kreeg de aarde een heel ander beeld en waren de voorwaarden voor hogere levensvormen vervuld.

Dag 4 - Zon, maan en sterren

‘En God zei: Laten er lichten zijn aan het hemelgewelf om scheiding te maken tussen de dag en de nacht; en laten zij zijn tot aanduiding van vaste tijden en van dagen en jaren! En laten zij tot lichten zijn aan het hemelgewelf om licht te geven op de aarde! En het was zo. En God maakte de twee grote lichten: het grote licht om de dag te beheersen en het kleine licht om de nacht te beheersen; en ook de sterren. En God plaatste ze aan het hemelgewelf om licht te geven op de aarde, om de dag en de nacht te beheersen en om scheiding te maken tussen het licht en de duisternis. En God zag dat het goed was. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vierde dag’.

Genesis 1:14-19

Nadat we de schepping van het licht hebben gezien op de eerste dag, vinden we op de vierde dag – die zoals we zagen parallel loopt aan de schepping in de rijen 1 tot 3 en 4 tot 6 – de schepping van de lichtbronnen die in de toekomst de aarde zouden verlichten en de orde van dag en nacht zouden regelen. De zon is de belangrijkste bron van het licht en van de warmte die nodig is voor het leven op aarde. De afstand van de aarde tot de zon is hier precies goed voor. De grootte en de afstand van de maan is precies goed om de draaiing van de aarde rond zijn as stabiel te houden, en om te zorgen voor eb en vloed van het water op aarde. Ook zijn de diameters van de zon en de maan net groot genoeg om een verduistering mogelijk te maken, waardoor speciale waarnemingen van de zon en het universum mogelijk zijn.

De maan zelf geeft geen licht, maar reflecteert het licht van de zon naar de aarde. De sterren geven ook genoeg licht voor de nachten dat de maan niet schijnt. Ze zijn er ook overdag, maar de glorie van het licht van de zon overtreft dat van de sterren, zodat ze overdag niet meer zichtbaar zijn als bewakers van de orde in het heelal. Voor de toeschouwer op aarde ziet het er zo mooi uit als Psalm 19 beschrijft. God heeft een tent voor de zon aan de hemel gemaakt. En hij komt als een bruidegom uit zijn slaapkamer tevoorschijn en verheugt zich als een held om het pad te lopen.

Het is zeker geen vergissing om het zo uit te drukken. Er wordt niet gezegd dat de zon als hemellichaam om de aarde draait. De zon gaat op, net als de sterren. Het algemene licht op de eerste dag is niet meer nodig. We kunnen ervan uitgaan dat dit licht pas op de vierde dag ophield te schijnen. Want op de derde dag wordt nog steeds gezegd: En het was avond geweest, en het was morgen geweest. Het is erg belangrijk om deze volgorde aan te houden. Het laat al die fantasieën van miljoenen jaren niet toe. Ook met de valse voorstelling van een lange periode na vers 1, laat het slechts ongeveer 6000 jaar voorbijgaan sinds het ontstaan van de zon, de maan en de sterren op de vierde dag. God heeft ze niet twee keer gemaakt.

Er zijn mensen die zeggen: het licht heeft miljoenen jaren nodig om ons te bereiken. Dat kan nu wel waar zijn, maar wie zegt dat toen het licht voor de zondeval werd geschapen, er geen veel hogere lichtsnelheid was? Het is de taak van de scheppingswetenschap om hiervoor een geschikt model te creëren, maar God als de Schepper vertelt ons hier eenvoudigweg de feiten. Moet een wetenschap die gebaseerd is op de ontkenning van God het met haar stellingen beter kunnen weten?

De lichten aan de hemel zijn niet beperkt tot de sterren, maar omvatten ook de planeten. Dus de vorming van ons zonnestelsel en de rest van de kosmos vond plaats op deze vierde dag. Er gebeurde dus veel op één dag. Dit model is heel anders dan dat van de zogenaamde oerknal, waarbij de sterrenstelsels uit het niets zijn ontstaan en de aarde uiteindelijk is gevormd uit restanten van samengeklonterd materiaal. Van de chaos in het begin wordt beweerd dat er vanzelf een geordende kosmos is ontstaan. Gods orde werkt anders. De enige overeenkomst is dat het universum schijnbaar uit het niets is ontstaan.

Maar bij God gebeurt het ontstaan door Zijn woord, door Zijn kracht. Dus je kunt net zo goed de theorie van 'uit het niets' in twijfel trekken. Het is uit Hem ontstaan, niet uit het niets. Een evangelist zei het ooit zo: deze theorie (big bang) zegt dat er in het begin niets was en dit niets vervolgens explodeerde! Het scheppingsverslag geeft de orde van God weer. Hij werkt op deze manier en op geen enkele andere manier, en heeft deze volgorde ook als voorbeeld gesteld voor onze weekindeling.

Wat zegt de Schrift niet allemaal over de heerlijkheid van de sterren (Ps. 136:7-9)? De mens wist dit in het begin heel goed. De aarde staat ook op de juiste plaats in het heelal, in het zonnestelsel, om ons melkwegstelsel – de melkweg

– en de talloze andere melkwegstelsels goed te kunnen observeren. Het is niet te ver en niet te dichtbij in ons melkwegstelsel. Alles is in perfecte orde, zodat de mensen hier kunnen leven. Het was Gods plan dat Zijn Zoon op een dag de aarde zou bewandelen. Geen wonder dat Hij de aarde schiep, voordat Hij de sterrenwerelden schiep.

De evolutietheorie beschrijft de oorsprong van de mens als een tussentijds, willekeurig resultaat. Volgens de leugen van de satan moeten we ons verder ontwikkelen tot we goden zijn (vgl. reeds Gen. 3:5). Bij God is het anders. Hij schiep de aarde en alle werelden, zodat Hij Zichzelf in de Zoon kan manifesteren. De Zoon, die ook de Schepper is, wordt Mens en treedt binnen in Zijn eigen schepping om Zichzelf te vernederen (Joh. 1; Kol. 1; Hebr. 1; Fil. 2).

Dag 5 - Vissen en vogels

‘En God zei: Laat het water wemelen van wemelende levende wezens; en laten er vogels boven de aarde vliegen, langs het hemelgewelf! En God schiep de grote zeedieren en alle kriewelende levende wezens waarvan het water wemelt, naar hunsoort, en alle gevleugelde vogels naar hunsoort. En God zag dat het goed was. En God zegende ze en zei: Wees vruchtbaar, word talrijk, en vervul het water van de zeeën; en laten de vogels talrijk worden op de aarde! Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de vijfde dag’.

Genesis 1:20-23

Net zoals op de vierde dag het thema van het licht wordt herhaald, zo vinden we op de vijfde dag weer het thema van het water en het uitspansel van de hemel. Op de derde dag vonden we het eerste plantaardige leven. Hier vinden we op de vijfde dag het dierenleven, aangepast aan de omstandigheden om op de aarde, in het water of boven de aarde, in de lucht te kunnen leven. Hier vinden we ook de volgorde van de schepping terug ‘naar hun soort’. God schiep niet één soort vis of één soort vogels, maar een *verscheidenheid*, echter gescheiden naar hun soort.

De Maker ontvouwde een enorm bewonderenswaardige creativiteit hierin. Elke diersoort neemt een nuttige plaats in het ecosysteem in, van heel klein tot heel groot. Er zijn veel variaties op basis van hetzelfde concept, en dit alles met de mogelijkheid om zich te reproduceren en zich voldoende aan te passen. Hoeveel boeken zijn er niet nodig om deze diversiteit alleen te beschrijven! Maar God is de uitvinder, ontwerper, bouwer, onderhouder van deze diversiteit aan levende wezens. Het duurde lang voordat de mens de bouwconstructie van de dieren kon gebruiken om zijn eigen creaties in de lucht en de schepen op zee te maken. Het kostte de Schepper slechts één dag om dit te doen. Hij hoefde geen prototypes te bouwen, alles was gewoon perfect. God zag dat het goed was. Was het goed wat de mens deed? Is niet veel ervan ontworpen voor oorlogsvoering?

Vogels konden zich oriënteren met behulp van de zon, de maan en de sterren, en er waren planten op de aarde en in de zee om zich mee te voeden. Het

past allemaal in de juiste volgorde. De levensgebieden bleven niet leeg, maar werden gevuld met levende wezens. We zijn getuige van Gods creativiteit, maar ook van Zijn gevoel voor esthetiek. Het moest mooi zijn wat Hij creëerde. En dit is het, Zijn glorieuze schepping. De psalmdichter vat het allemaal samen, als hij zegt: 'Loof de HEERE vanaf de aarde, zeemonsters en alle diepe wateren (...), wilde dieren en alle vee; kruipende dieren en gevleugelde vogels' (Ps. 148:7, 10).

Dag 6 - Landdieren en de mens

'En God zei: Laat de aarde levende wezens naar hun soort voortbrengen: vee, kruipende dieren en wilde dieren van de aarde, naar zijn soort! En het was zo. En God maakte de wilde dieren van de aarde naar hun soort, het vee naar hun soort, en alle kruipende dieren van de aardbodem naar hun soort. En God zag dat het goed was. En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen! En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; mannelijk en vrouwelijk schiep Hij hen. En God zegende hen en God zei tegen hen: Wees vruchtbaar, word talrijk, vul de aarde en onderwerp haar, en heers over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht en over al de dieren die over de aarde kruipen! En God zei: Zie Ik geef u al het zaadragende gewas dat op heel de aarde is, en alle bomen waaraan zaadragende boomvruchten zijn; dat zal u tot voedsel dienen. Maar aan al de dieren van de aarde, aan alle vogels in de lucht en aan al wat over de aarde kruipt, waarin leven is, heb Ik al het groene gewas tot voedsel gegeven. En het was zo. En God zag al wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed. Toen was het avond geweest en het was morgen geweest: de zesde dag'.

Genesis 1:24-31

De zesde dag gaat net als de derde dag over de aarde. Op deze dag gebeuren er weer twee belangrijke dingen. Zoals de leefruimte van de zee en de lucht vol levende wezens is, zo is de aarde vervuld met levende wezens: zoogdieren, groot en klein, maar ook kleine wormen, allemaal volgens hun soort. Het vee wordt specifiek genoemd, omdat het in nauwe relatie staat met de mens als landbouwdier, maar later ook als offerdier.

Dezelfde creativiteit van God vinden we ook terug in de landdieren en zoogdieren. De vele soorten krijgen hun eigen plek in het ecologische systeem. Alles in de schepping wordt benut en heeft zijn plaats. Was het zo af? Het zou zo volledig kunnen functioneren. Was er wel een levend wezen dat met God kon communiceren? Wat was het doel van de prachtige schepping? Zou het tot

eer van de Schepper kunnen dienen? Hoe moest de schepping worden geleid en beheerd voor de glorie van God? Kunnen dieren over dieren heersen?

De Schepper wilde het doen zoals op de tweede helft van deze dag wordt beschreven: door middel van de mens. We vinden hier dus een persoon die in contact kon komen met God, maar die ook deel uitmaakte van de omringende schepping: een schepsel van de hoogste orde op aarde. Als de zoogdieren een lichaam met een ziel hadden, zou God in de mens ook de adem van Zijn Geest moeten blazen, zodat hij met Hem in contact kon komen. De mens is door God geschapen 'naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis' (1:26). Hier wordt ook voor het eerst gezegd: 'Laten Wij mensen maken'. Bij de schepping van de dieren lezen we gewoon: God heeft hen gemaakt.

In het beeld van God heeft Hij de mens geschapen. Genesis 2:18-25 beschrijft meer in detail wat er gebeurde op de zesde dag, toen de mens als man en vrouw werd geschapen. Het getal 3 wijst op God, het getal 2 op de mens, die slechts als een twee-eenheid compleet is. De schepping van de mens gebeurde op de zesde dag (of 3×2). Het getal 6 is het getal van de mens.

We vinden de taken van de mens in Genesis 1:28. De mens moest heersen over alle levende wezens in de leefomgeving van zee, lucht, hemel en aarde. Hij had de nodige communicatiemiddelen en ook het intellect gekregen om dit alles te classificeren en te onthouden, en erover na te denken met zijn gave van taal en het aan God mee te delen. God gaf hem een taal, zodat hij ook met zijn Schepper kon communiceren. De mens was het eerste levende wezen dat verantwoordelijkheid kreeg en ook over zichzelf kon nadenken. God deelt de mens zijn voedsel toe, waarbij hem – boven het voedsel voor de dieren – ook de fruitbomen met hun zaaddragende vruchten worden gegeven. Hieruit kunnen we ook leren dat het menselijk lichaam het best geschikt is om dit voedsel te verteren.

Hoofdstuk 2 beschrijft hoe de mens zich eerst moest realiseren dat hijzelf geen helper kon vinden die bij hem paste, voordat God hem die gaf, en nog wel gevormd uit zijn eigen rib. Daar zien we de bijzondere manier waarop God te werk gaat, anders dan bij de dieren, die direct als mannelijke en vrouwelijke dieren worden geschapen. Maar God scheidt de vrouw *uit de man*, en *na de man*. De opdracht om de aarde te onderwerpen geldt voor hen beiden. Ze vormen een volmaakte eenheid, waarbij het feit dat God de man *eerst* heeft geschapen, veelzeggend is (1 Tim. 2:12-13).

Het feit dat God de vrouw heeft geschapen uit een rib, dicht bij zijn hart, is zeker ook van groot belang. Hij schiep de vrouw niet uit een beenbot, of uit een tweede hoop stof van de aarde, maar uit hemzelf. Hiervoor moest Adam in een diepe slaap worden gebracht. De vrouw werd uit zijn zijde genomen, en zou dus overal naast hem moeten staan en geliefd moeten zijn. Adam had een tegenhanger nodig om zijn gedachten uit te wisselen, tegelijkertijd een helpster. Ze was uitgerust met andere vaardigheden. Zo deed God het in de volgorde van de schepping. Man en vrouw zijn niet gelijk. Ze moeten typisch mannelijk en typisch vrouwelijk zijn. Dan zouden ze een perfecte schoonheid vormen die Gods wezen uitstraalt: licht en liefde. Het thema man en vrouw zou een belangrijke rol gaan spelen in de menselijke geschiedenis. Het is het grootste mysterie van God: Christus en Zijn gemeente. Dit geheimenis is groot, maar Paulus zegt dit met het oog op Christus en de gemeente (Ef. 5:32).

De mens is in volmaakte onschuld geschapen. God wilde hem redden van het kwaad, maar moest hem minstens één gebod geven in zijn verantwoordelijkheid en ter wille van de scheppingsorde. Daartoe had Hij hem ook de boom van het leven gegeven. De goedheid van God was daarin eveneens te zien. Maar zoals er een goddelijk bestuur en gezag in de hemel was, zo wilde God het ook op aarde hebben. De mens was hier Gods plaatsvervanger in Zijn regering. God had een mooie hof voor hem gemaakt; volgens dit patroon moest de mens de aarde cultiveren en bewaren.

Dag 7 - De sabbat

‘Zo zijn de hemel en de aarde voltooid, en heel hun legermacht. Toen God op de zevende dag Zijn werk, dat Hij gemaakt had, voltooid had, rustte Hij op de zevende dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had. En God zegende de zevende dag en heiligde die, want daarop rustte Hij van al Zijn werk, dat God schiep door het te maken’.

Genesis 2:1-3

Nu was de zesde dag voorbij. God zag alles wat Hij had gemaakt en het was heel goed. Genesis 2:1 vat het nog eens samen: ‘Zo zijn de hemel en de aarde voltooid, en heel hun legermacht’. En de zevende dag was al begonnen, waarop God rustte van al Zijn werk. Deze formulering laat geen fantasieën toe over miljoenen jaren, noch in het begin, noch door de duur van de dagen te verlengen. Op die manier laat men het Woord van God los. We moeten ons in het begin als lezers direct onderwerpen aan Gods Woord. Als we het dan niet doen, hoe kunnen we het dan later doen, als we verder lezen?

Het tweede boek van Mozes spreekt nog tweemaal over de sabbatdag. Exodus 20:11 zegt: ‘Want in *zes dagen* heeft de HEERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee, en al wat erin is, en Hij rustte op de zevende dag. Daarom zegende de HEERE de sabbatdag, en heiligde die’. En in Exodus 31:17 lezen we dat de sabbat voor eeuwig een teken zou zijn tussen God en de Israëlieten, ‘want de HEERE heeft in *zes dagen* de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en Zich verkwikt’. In de brief aan de Hebreeënen wordt opnieuw gezegd: ‘En God heeft op de zevende dag van *al* Zijn werken gerust’ (Hebr. 4:4). Dit omvat dus alles wat Hij had gedaan – vanaf het eerste vers van de Bijbel (in het begin schiep God de hemel en de aarde) – tot aan het eind van Genesis 1.

De sabbat werd later specifiek aan het volk Israël gegeven (Ex. 16). Maar de mens wist vanaf het begin dat God op de zevende dag had gerust, en de mens deed dat ook. Het is een bioritme dat God in de schepping heeft gelegd, evenals de andere ritmes voor maanden (maan) en jaren (zon). Het jaar had toen $12 \times 30 = 360$ dagen. Op de zevende dag was alles perfect en rustig. Er was nog steeds geen zonde, noch in de hemel noch op aarde.

Er kon geen sprake zijn van de dood. Hoe had God anders kunnen zeggen dat alles *heel goed* was (vgl. Rom. 5:12)? God had de hele dierenwereld aan Zijn vertegenwoordiger, de mens, onderworpen. Zolang de mens niet in de zonde viel, kon de schepping niet onder de slavernij van de vergankelijkheid en de sterfelijkheid komen (Rom. 8:20-22). Hieruit kunnen we opmaken dat er geen prehistorie met fossielen kon zijn voordat Adam leefde.

God regeerde over de hele schepping vanaf Zijn troon. In de hemel had Hij hiertoe de engelen geschapen in een bepaalde orde. Op aarde had God de mens daartoe gesteld als hoofd van de schepping. De hemel met zijn hogere dimensies is niet toegankelijk voor de mens, die leeft in zijn eigen 3-D wereld, dus in zijn lichaam. Vanuit dit gezichtspunt is de scheppingsorde van de engelen hoger van aard. Als al deze wezens met een eigen bewustzijn zichzelf in hun geschapen positie zouden zien en hierover zouden nadenken, hoe logisch is het dan niet dat God hiervoor alle glorie en aanbidding als de grote Schepper van de kant van Zijn schepselen zou ontvangen?

Deze zevende dag was dus een dag van rust en bezinning na de voltooiing van het scheppingswerk van God. Hij dacht er Zelf over na en rustte uit, maar alleen deze ene dag (Hebr. 4:3). Deze dag heeft dus een bijzondere waarde vanaf het *begin* van de schepping.

Maar er was één engel, die kort hierna het niet meer kon verdragen dat alleen God de aanbidding van de mens ontving, terwijl deze lager in rang was in de scheppingsorde dan de engelen. Hoewel de mens méér dan de engelen naar het beeld van God was geschapen als een wezen met lichaam, ziel en geest – terwijl de engelen ertoe bestemd waren deze zwakkere schepselen te *dienen* (Hebr. 1:14).

Het werk van God in de individuele mens

Na deze beschouwingen over de letterlijke inhoud van het scheppingsverhaal zijn er nog meer betekenissen in te ontdekken. Het scheppingsverslag is inhoudelijk heel rijk. Als de letterlijke betekenis eenmaal is begrepen en letterlijk wordt geloofd (deel A), openen zich nog meer vergezichten. In dit deel zien we de toepassing op het werk van God in de ziel.

Dag 1

Eerst werkt de Geest van God, die boven de wateren zweeft. En dan verschijnt op Gods bevel het licht in de duisternis (vgl. 2 Kor. 4:4-6). Het licht schijnt in het hart, waardoor de mens zijn eigen toestand ziet, maar ook de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus. Het heldere licht van het evangelie van de heerlijkheid van Christus, die het beeld van God is, leidt hem terug naar God in berouw en bekering.

Dag 2

Nu realiseert de bekeerde mens zich dat hij een nieuwe natuur heeft, hij is van boven geboren (de wateren van boven het uitspansel), maar ook dat de zonde nog in hem woont (de wateren van beneden). Op deze dag vinden we niet de verklaring: 'En God zag dat het goed was'. De bekeerde mens moet de lessen van Romeinen 7 doorlopen en ontdekken dat er niets goeds in hemzelf is.

Dag 3

Maar God blijft werken en plaatst de gelovige op een nieuw terrein, de grondslag van de opstanding. Hij leert te kijken naar Christus als de opgestane en verheerlijkte Mens, Die al in de hemel is. Hij leert dat hij voor God niet meer van deze wereld is. Hij is geestelijk ervan afgescheiden en afgezonderd. Doordat hij zich nu op het 'droge' bevindt, kunnen ook de eerste vruchten verschijnen. Het nieuwe leven brengt vrucht voort, hoe klein ook in het begin. Nu verschijnen niet alleen gewassen en kruiden, maar ook fruitbomen. Dit spreekt van meer groei van het geloof. De gelovige is als een boom geplant aan waterbeken.

Dag 4

Dan, als we verder groeien en functioneren als kinderen van God, verschijnt de wonderbare Persoon van Christus als de Zon op de vierde dag, de Zoon van God. Hij wordt steeds groter voor ons, en wij schijnen als sterren in een donkere nacht (Fil. 2:15). De gelovige wordt ook bekend gemaakt met de waarheid van de gemeente, die symbolisch wordt gezien in de maan die het licht van de zon weerkaatst.

Dag 5

De vijfde dag is de dag van beproeving, ook profetisch gezien. In de geestelijke ontwikkeling kunnen we hier aandacht geven aan de beproeving van het geloof. Als we Genesis 22 lezen, zien we daarin dat Abraham werd beproefd en dat deze beproeving vruchten van geloof droeg. Deze vrucht wordt zowel in de hemelse gewesten als in de diepe wateren van de ziel gevonden. De gelovige wordt dus op de proef gesteld in zijn geloof, zodat hij erin kan groeien. Zo leert hij ook met een toenemend vertrouwen op God te zien.

Dag 6

Op de zesde dag vinden we de landdieren. Dit spreekt van vruchten in de opstanding en de afzondering op het droge, het door God geheiligde gebied. Er zijn ook kleinere en grotere 'offerdieren'. Aan het einde van deze dag komt de mens tot volle groei in Christus. Paulus was zover gekomen dat het leven

voor hem *Christus* was (Fil. 1:21; Kol. 1:16; Ef. 1:10, 22). Op dag 6 zien we Adam met Eva. In de geestelijke ontwikkeling is de liefde van Christus zichtbaar (Ef. 5:25). De gelovige is volwassen geworden in Hem. Dan volgt de zevende dag, wanneer we na het aardse leven ingaan in de rust.

Zeven hoofdpersonen, zeven levensverhalen

Dan is er nog de parallel met de zeven hoofdfiguren in het boek Genesis (d.i. oorsprong):

Dag 1 - Adam en Eva

Adam en Eva, de eerste man met zijn vrouw. Beiden zijn door God geschapen. Het mooie leven in onschuld, maar ook de val van de eerste mens. Maar we kunnen geloof bij Adam zien, als hij zegt dat Eva de moeder van alle levenden is.

Dag 2 - Abel en Kaïn

Abels offer wordt door God geaccepteerd. Het offer van Kaïn niet. De nieuwe natuur en de oude natuur worden zichtbaar. De religieuze mens probeert in eigengerechtigheid tot God te naderen en doodt in zijn religieuze haat de ware gelovige, die tot God nadert op grond van een bloedig offer.

Dag 3 - Noach en Abraham

- a. Noach komt vanuit de zondvloed op het droge van de nieuwe aarde.
- b. Abraham wordt uitverkoren en gescheiden van de naties; de vrucht van het geloof wordt dan zichtbaar.

Dag 4 - Isaak en Rebekka

Isaak en Rebekka, de bruid, worden in hetzelfde hoofdstuk genoemd (Gen. 24). Hoe mooi wordt het werk van God in haar hart getoond, toen 'deze man' aan haar werd voorgesteld door de knecht van Abraham (Gen. 24). Rebekka is direct bereid het huis van haar vader te verlaten en op reis te gaan door de woestijn, totdat ze 'deze man' ontmoet en met hem verenigd is.

Dag 5 - Jakob

Het leven van Jakob was een leven van beproeving en diepe geestelijke oefeningen. Maar er was ook de ladder naar de hemel die hij zag. De twaalf stammen van Israël (5 + 7) werden door hem verwekt. Jakob leerde ook Gods genade kennen. Gezegend is wie de God van Jakob kent.

Dag 6 - Jozef

Jozef is een duidelijk type van Christus:

- a. Hij werd door zijn eigen broers gevangengenomen, in een kuil gegooid en vervolgens weggeleid.
- b. Maar verheven uit de gevangenis werd hij koning in Egypteland, als regent onder de farao. Elke knie moest zich voor hem buigen. Hoe interessant is zijn levensverhaal. Zijn broeders - vergelijk het volk Israël in de laatste dagen - ondergaan grote beproevingen en worden naar Jozef geleid zonder hem aanvankelijk als hun broer te herkennen. Dan leren ze ook voor hem te knielen.

Gods handelen in de geschiedenis van de mens

Dan is er de parallel met het handelen van God met betrekking tot de mens en de aarde. Nu kan men hier verschillende indelingen maken. Deels loopt dit parallel met de levensloop van de bovengenoemde personen in het boek Genesis; ook hier komt de gedachte aan een onderbreking in de tijd niet naar voren. Aangezien God twee dingen doet op de 3de en 6de dag, kan men verschillende indelingen maken.

Dag 1 - de tijd van de onschuld

De eerste periode in de hof van Eden. God openbaart Zich aan de mens, het algemene goddelijke licht straalt naar de mens uit. De eerste mensen hadden al vroeg Godskennis door de goddelijke openbaring. Adam beschikte ook over een hoge intelligentie, aangezien hij volmaakt uit de hand van de Schepper voortkwam. Hij kon alle dieren van elkaar onderscheiden en ook een naam geven. Hij had contact met God in de hof, en kende Hem dus. Hij verloor deze kennis niet direct toen de zondeval kwam.

Dag 2 - de tijd zonder de wet

Dan volgt de tijd tot aan de zondvloed. De geslachtslijnen van Kaïn en Seth tonen de oude natuur versus de nieuwe natuur. Ditmaal is er nog geen sprake van een regering door een overheid. De mens doet wat hij wil, maar in goddeloosheid, anarchie en geweld. De lijn van de mens in zijn ongeloof, en

de lijn van de mens die God begon aan te roepen, zijn te zien in Genesis 4 en 5. Maar ook Kaïn kende God door de overlevering van zijn ouders. Het zou niet bij hem zijn opgekomen om het bestaan van God te ontkennen. Waarschijnlijk was dat het geval met de hele mensheid vóór de vloed. Alleen keerde de mens zich af van God en ging zijn eigen weg. Vanwege de scheppingsorde van God zou er scheiding moeten zijn tussen de wereld van de engelen en de wereld van de mensen. Engelen die zich niet daaraan hielden, kregen het strengste oordeel (2 Petr. 2:4; Jud.: 6).

Dag 3 - de tijd van menselijke overheden, de tijd onder de wet

De tijd na de zondvloed. (3a) Noach kwam op een gereinigde aarde. God installeerde menselijke overheden. Die moest in de eerste plaats het oordeel voltrekken aan moordenaars (Gen. 9:6).

(3b) Abraham werd uitverkoren en zijn nageslacht, het aardse volk Israëel. De eerste vruchten van de vader van alle gelovigen worden zichtbaar. Het volk van Israëel wordt geboren, en het wordt verlost uit de macht van de farao. De wet is aan hen gegeven, dus we vinden hier ook de tijd van de wet. God maakt de norm bekend voor de natuurlijke mens om in overeenstemming met Hem te leven. Het volk Israëel is door God uitverkoren en weer terzijdegesteld. Hij kon de mens die in de afgodendienst was gevallen, niet verder onderwijzen (Rom. 1:20-32). Helaas verviel het volk van God ook tot afgoderij.

Dag 4 - de tijd van de openbaring van de Zoon van God

De verschijning van het licht: de Zoon van God verschijnt op aarde en Hij is het Licht van de wereld. De gemeente wordt uit de wereld verlost, de tijd van de genade breekt aan. Het evangelie wordt aan alle volken gepredikt. Terwijl op de eerste dag de algemene kennis van God werd gezien, maakt Hij nu de Persoon bekend die Zelf de bron van het licht is en die kon zeggen: 'Ik ben het licht van de wereld'. Maar Hij schiep ook de maan en de sterren.

Ter vergelijking het volgende. Het getuigenis van de gemeente is te zien in de wereld, zoals de maan het licht van de zon reflecteert in stijgende en dalende helderheid. Dus het getuigenis schijnt op een donkere aarde. In het begin scheen het met de grootste helderheid, daarna kwamen er donkere tijden, en vervolgens was er weer meer licht toen God opwekkingen gaf. In de evangeliën

vinden we de openbaring van de Zoon van God van vier kanten belicht. We vinden andere kostbare waarheden over de Persoon, Die Zelf het grote Licht is, in de brieven van de apostelen.

Dag 5 - de genadetijd, en de prediking van het evangelie

Het evangelie van de genade wordt gepredikt aan de volken, en het draagt vrucht. We zien de dieren in de volkerenzee, de goede vissen (Matt. 13:48). We vinden ze ook in 'de hemelse gewesten', waar alleen de vogels van de hemel zich kunnen ophouden. Daar heeft de christen nu toegang gekregen volgens Efeze 1. Deze dag gaat over in de Grote Verdrukking. Maar uit de volken zal een menigte komen die niemand kan tellen, gered door het evangelie van het koninkrijk.

Dag 6 - de tijd van Gods handelen met Zijn aardse volk

God blijft werken met Israël, het volk van God op aarde. Ze brengen daar eindelijk vrucht voort: er zijn veel landdieren. Israël komt tot inkeer (de 144 duizend). Maar in het tweede deel van de dag verschijnt ook de Mens Jezus Christus met Zijn bruid. Hij verschijnt uit de hemel en ontvangt de heerschappij uit Gods hand en regeert duizend jaar in het Vrederijk.

Dag 7 - de dag van Gods rust, de nieuwe hemel en de nieuwe aarde

Na de zes dagen van de schepping is God tot Zijn doel gekomen. Hij kan nu rusten van al Zijn werk. In zekere zin kan hij dat al doen in het duizendjarig Vrederijk. Men kan de indeling ook zo maken dat de heilsgeschiedenis pas op de zevende dag met het duizendjarig rijk eindigt. Dan vormt de eeuwige toestand de nieuwe achtste dag. Dan is er een nieuwe aarde, een nieuwe hemel, eeuwige rust.

Nawoord

We zien dus dat Genesis als het eerste boek van de Bijbel een basisboek is, dat de hoofdlijnen uiteenzet. God weet vanaf het begin wat het einde zal zijn. Zelfs als het uit de hand dreigt te lopen door de zonde, loopt Hem toch niets uit de hand. Alles eindigt in Zijn verheerlijking, en we zien dit in Christus tot stand komen (Ef. 1:10; 19-23; Kol. 1:15-20).

Dit basiskader kan verder worden overwogen en er zijn verdere details in te vinden. We laten dit graag over aan de lezer onder de leiding van de Heilige Geest. Mag deze overdenking dienen tot verdere opbouw van het geloof. *Het verslag van de schepping is rijk aan inhoud.*

